יותר מדי בננות

כתבה נוני
צייר אנג'י ואופש

Read India
An imprint of Pratham Books

אתם אוהבים לאכול בננות?
אז הנה סיפור על בננות.
אבל קודם..
* מה אתם יודעים על בננות?

* היצרן הגדול ביותר של בננות בעולם היא הודו.

* בהודו מגדלים יותר ממאה ועשרים זנים שונים של בננות למאכל.

* במרכז המחקר בעיר טריכור שבהודו נמצא אוסף של יותר מאלף זנים שונים של בננות.

* בננות הן עשירות במינרלים שמגבירים כושר החשיבה ועוזרים לערנות בלימודים.

* ממתקים רבים בהודו עשויים מבננות, רפרפת בננה, חלווה בננה, עוגיות בננה ורבים אחרים.
והנה הסיפור:

גרוע היה יומו של שרינגרי שרינוואס.
אף אחד לא רצה את הבננות הבשלות,
המתוקות, שהוא גידל במשק שלו.

לא בני משפחתו.

לא השכן שלו.

לא החברים שלו.

לא הסוחרים שיכלו למכור את הבננות בשווקים מרוחקים.

ואפילו לא הפרות שלו!

"לא, תודה" אמרו כולם "הבננות אמנם מתוקות מאוד,
אבל יש לנו כבר מספיק. אנו לא יכולים לאכול יותר."

שרינגרי שריניוואס
המסכן!

מה יעשה עכשיו עם היבול
היפה של בננות?

הוא החליט לשאול במרכז ההדרכה החקלאי בדודדורו, עיר גדולה לא רחוקה מהכפר שלו.

הוא יצא לשם עם היבול הטוב ביותר של בננות.
אולי יעלה למישהו שם רעיון טוב.

כעבור ימים אחדים חזר שרינגרי שרינוואס הביתה מרוצה מאוד.

הוא המשיך לגדל בננות במשק שלו.

אבל כבר לא הציע יותר את הפרי לאף אחד.

לא לבני משפחתו.

לא לשכן שלו.

לא לחברים שלו.

לא לסוחרים שיכלו
למכור את הבננות
בשווקים מרוחקים.

ואפילו לא לפרות שלו!

כולם היו סקרנים מאוד.
מה הוא עושה עם הבננות שלו?

ויום אחד, השכן שיוואנה ארגן חגיגת פוג'ה גדולה.

הכוהן ביקש להכין מאה ושמונה
בננות בשלות, כהקרבה לאלים.

שיוואנה רץ
לשרינגרי שריניוואס.

"אני מצטער שסירבתי לקבל אותן קודם, אבל עכשיו אני זקוק למאה ושמונה בננות בשלות. האם תוכל לעזור, בבקשה?"

שרינגרי שריניוואס שפשף את סנטרו.

"אמנם הורדתי ושלחתי
כבר את היבול, אבל אנסה
לעשות משהו.
תוכל להתחיל בפוג'ה שלך.
אבוא לשם לבטח."

החגיגה התחילה.

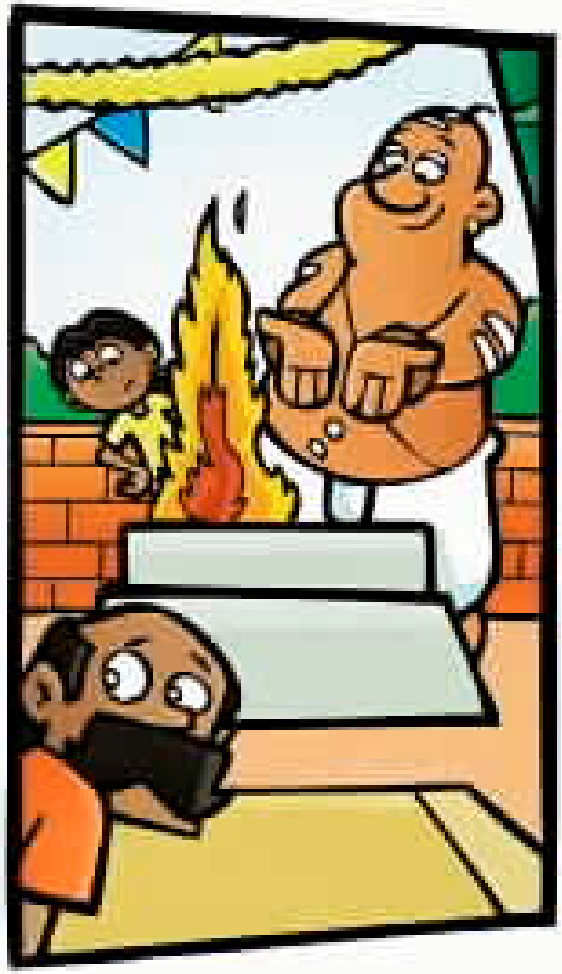

כל הכפר בא לראות.

הכוהן התחיל בזמירות שלו.

הגיעה השעה של הקרבת הבננות לאלים.

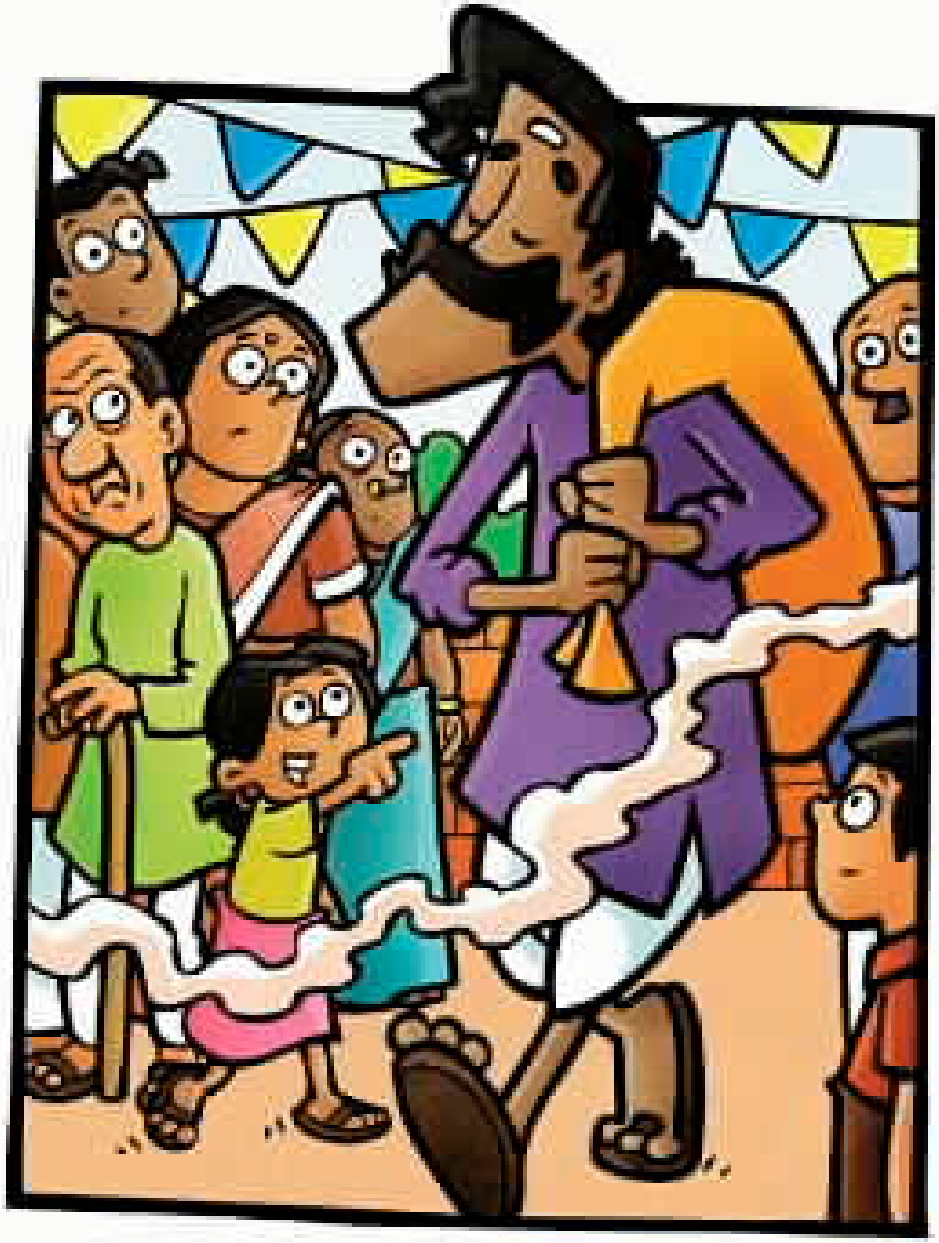

ובדיוק אז הופיע שרינגרי
שרינוואס עם שק גדול.

מהשק הוא הוציא עשרים
ושבע חבילות ושם אותן לפני
המזבח שעליו בערה האש.
כל חבילה הייתה עטופה יפה
בעלה בננה.

על כל אחת כתוב היה:

"חלווה בננה מעולה. משק ש.ש."

שרינגרי שריניוואס הגיש חבילה אחת לכוהן.

"כל אחת עשויה מציפה של ארבע בננות.
הבאתי עשרים ושבע חבילות.
אז הנה מאה ושמונה בננות שלך."

הכוהן הופתע כל כך שהפסיק את הזמירה.

בשקט שהשתרר נשמע
פתאום צחוק של ילד.

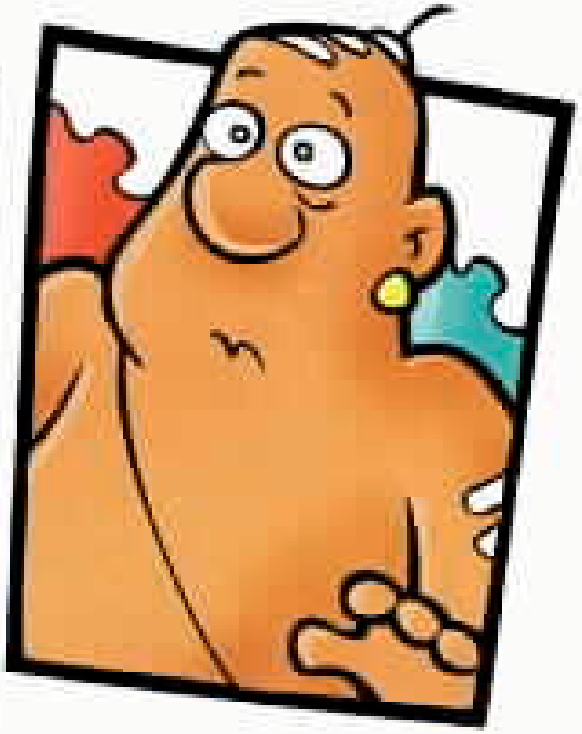

תוך שניות כבר כל אנשי הכפר צחקו ומחאו כף.

"עכשיו אנו יודעים כבר מה עושה שרינגרי שרינוואס
עם הבננות שהוא מגדל!"